

визначає попит на продукцію, і часто має вирішальне значення для досягнення, підтримки і підвищення конкурентоспроможності. Тобто, одні вчені вважають, що більше потрібно орієнтуватись на потреби споживача, а інші – на дії конкурентів щодо випуску схожої продукції.

Підсумовуючи необхідно зазначити, що визначень поняття «якості» надзвичайно велика кількість, але одного, чіткого трактування поняття не існує. Труднощі формування ясної і науково обґрунтованої термінології зумовлена тим, що вона залежить від наукового рівня, концепції та методології в області якості. Ці три складові утворюють теоретичну базу якості, а їх розробка і вдосконалення – взаємопов'язані процеси. Тому важко сформулювати визначення якості, не з'ясувавши сутність якості і принцип його забезпечення.

Можна зробити висновок про те, що якість – це сукупність технічних властивостей і характеристик продукції, що в повному обсязі задовольняють вимоги споживачів, відповідають всім їх потребам, які вони бажають отримати, враховуючи фактор – купівельної спроможності, власну безпеку здоров'я та зменшення екологічної небезпеки.

Література.

1. Управління якістю: Підручник для вузів / Під ред. С.Д. Ильенковой. // Банки і біржі, ЮНИТИ, 1999. - 199 с.
2. Що таке якість? / А.В. Гличьов, В.П. Панов, Г.Г. Азгальдов // Видавництво «Економіка», Москва, 1968. - 8с.
3. Електронний ресурс. Оцінка якості. Структура Квалітологія. <http://www.klubok.net/article244.html>
4. Якість і конкурентоспроможність продукції / М.Т. Долинська // Видавництво стандартів, 1995. - 284 с.
5. Методи і ринкова технологія економічного управління. / С.А. Жданов // «Справа і Сервіс», 1999. - 272 с.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ОСОБЛИВОГО ПЕРІОДУ

Порва О. О., аспірант

Науковий керівник: Кульпінський С. В., д.е.н.

Чернігівський національний технологічний університет

Законом України «Про Збройні Сили України», прийнятим 6 грудня 1991 року, фактично надано юридичний статус військовим формуванням, що були розташовані на території новоствореної держави України. Після чого також виникла потреба юридично закріпити фінансування даних військових формувань, що було забезпечено прийняттям 20 грудня 1991 року Закону України «Про соціальний та правовий захист військовослужбовців і членів їх сімей». Однією зі статей цього закону визначено форму соціального захисту військовослужбовців – виплату грошового забезпечення.

Грошове забезпечення військовослужбовців – всі види грошового забезпечення, в тому числі матеріальні допомоги, виплати на оздоровлення, виплати, пов'язані зі звільненням з військової служби, заборгованість (компенсація) з окремих видів речового та продовольчого забезпечення, виплата яких здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

З настанням особливого періоду, передбаченого Законом України «Про оборону України», грошове забезпечення військовослужбовців зазнало значних змін, в першу чергу, у бік його збільшення під час виконання обов'язків в особливий період у зоні Антитерористичної операції.

Так, складаючись з основних та додаткових видів, грошове забезпечення військовослужбовців, що перебувають в зоні Антитерористичної операції, доповнилось ще кількома додатковими видами, один з яких є винагородою за безпосередню участь у воєнних конфліктах чи антитерористичній операції, інших заходах в умовах особливого періоду. В особливий період це 100% від грошового забезпечення військовослужбовця. Також, встановлено винагороди за успішне виконання бойових завдань, участь у бойових діях та знищення військової техніки противника.

Крім того, Кабінет Міністрів України встановив одноразову грошову допомогу військовослужбовцям, які призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, у разі їх прийняття на військову службу за контрактом у граничному розмірі до 10 мінімальних заробітних плат. Тобто, така виплата є засобом стимулювання вже призваних громадян для добровільного укладення контракту та одночасно засобом соціального захисту військовослужбовців, що прийняли рішення продовжити службу після терміну своєї особистої мобілізації.

Таким чином, агресія Російської Федерації та як наслідок військовий конфлікт на Сході обумовили збільшення грошового забезпечення виключно тих військовослужбовців, що приймають участь в Антитерористичній операції. Дане збільшення привело до перерозподілу фінансування Міністерства оборони України, в результаті чого було переглянуто інше фінансування військовослужбовців, а саме з травня 2014 року зменшено компенсацію військовослужбовцям за піднайом житла у два рази. У жовтні 2015 року дану виплату було відновлено та компенсовано різницю. Міністерство оборони України так і не визнало таке зменшення необхідністю фінансування Антитерористичної операції, натомість без аргументації вносило зміни до своїх нормативно-правових актів як про зменшення так і про відновлення.

З продовженням конфлікту на Сході грошове забезпечення військовослужбовців і надалі буде трансформуватися, з коливанням у бік збільшення за участь в Антитерористичній операції та можливим зменшенням інших додаткових видів фінансування військовослужбовців.

В умовах нарощування кількості військовослужбовців Збройних Сил України, обмеженого фінансування на потреби забезпечення особового складу, проведення Антитерористичної операції, значної інфляції в державі, слід приділити більше уваги соціальному захисту військовослужбовців саме у питаннях розмірів різних видів грошового забезпечення. Необхідно провести

корінні зміни у підходах призначення додаткових видів, що переважно є штучно збільшеними за кількістю та подрібненими, а тому мало зрозумілими пересічним військовослужбовцям. В подальшому також необхідно збільшити розмір основних видів та скасувати деякі додаткові види, що є надбавками та преміями постійного характеру.

Такі зміни в будь-якому разі потребують збільшення фінансування Збройних Сил України, що вже зараз Кабінету Міністрів України необхідно передбачити у бюджеті на наступний 2016 рік.

Література.

1. Закон України «Про Збройні Сили України».
2. Закон України «Про соціальний та правовий захист військовослужбовців і членів їх сімей».
3. Закон України «Про оборону України».
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.05.2015 року № 406 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2007 р. № 1294».
5. Наказ Міністра оборони України від 22.02.2015 року № 60 «Про бюджетну політику Міністерства оборони України на 2015 рік» (зі змінами).

ПРОЦЕСС БЮДЖЕТИРОВАНИЯ И СИСТЕМА СБАЛАНСИРОВАННЫХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ

*Прокопавичюс А. А., студентка; Ано Мбеде Були Л., студентка
Научный руководитель: Догадайло Я. В., к.э.н., доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

В настоящее время существует тенденция к увеличению объема информации во всех сферах деятельности предприятия, как на микро, так и на макро уровне, что мешает эффективному принятию управленческих решений. Внутрифирменное бюджетирование позволяет сгруппировать информацию и проанализировать ее для принятия эффективных управленческих решений. Однако вопросам практической реализации процесса бюджетирования, согласующегося со стратегическими целями предприятия, в современных исследованиях уделяется недостаточно внимания, поэтому постановка процесса бюджетирования на предприятии, учитывающего особенности сбалансированной системы показателей предприятия является актуальной проблемой.

Для постановки бюджетирования необходимо ясно определится с понятием «бюджет», «бюджетирование», «система бюджетирования» и «технология бюджетирования». Как показали исследования, сущность понятия «бюджет» рассматривается по-разному. Бюджет рассматривается как: план деятельности предприятия, финансовый план, инструмент управления и т.д. На взгляд авторов, наиболее точным определением является: «Бюджет – это финансовый план, охватывающий все стороны деятельности предприятия, позволяя сопоставить все затраты и результаты в финансовых терминах на